

Вараъ ҳақида келган ҳадислардан намуналар | Тазкия дарслари (262-дарс)

19:00 / 30.12.2023 3039

لَاقٍ نَامِيْلًا نَبَّهَ فِي دُحْنٍ نَعِ
يَلَصُّ هَلْلًا لُوسَرِيْلَاقٍ
لُضَفٍ « مَلَسَّ وَهِيَ لَعُهُلْلَا
لُضَفٍ نَمُّرِيْخٍ مَلْعُلَا

مُكِّنِي دُرِّيَّ حَوْءَ دَابِغِ لَأ
يِنَّ أَرْبَطْلَأ هَأَوْر . «عَرَوْلَأ
رَأَزْبُلَأو

Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Илмнинг фазли ибодатнинг фазлидан яхшидир. Динингизнинг яхшиси вараъдир», дедилар».

Табароний ва Баззор ривоят қилишган.

يَضْرَهُ لَلِ اِذْبَعَنْ نَبِ رِبِ اَجْ نَع
ذَنْعُ لُجْر رَكُذ : لَأَقُ هُنَعُ هَلَلَأ
هُلَلَأ يَّ لَصِ هَلَلَأ لُؤْسَر
ة دَابِغِ بَمَّ لَسَوِ هَيْ لَع
عَرَوْبُ رَخْ أَرْكُذَوِ دَاهِتُ جَأو
يَّ لَصِ هَلَلَأ لُؤْسَر لَأَقَف
لَدُعِي أَل « : مَّ لَسَوِ هَيْ لَعُ هَلَلَأ

«عِيَّ شَبُّ غَرُولَا».

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида бир кишининг ибодати ва ижтиҳоди зикр қилинди ва бошқа бир кишидаги вараъ зикр қилинди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Вараъга ҳеч нарсани тенглаштириб бўлмайди», дедилар».

هُلِّلَا يَضَرَّ رِيَّ رَهْ يَبَّ أُنَّع
نُبُّ نَسَخُ لَادَخَّ أَلَّاقُ هُنَّع
رَمَّتْ هُنَّعُ هَلِّلَا يَضَرَّ يَلَّع
أَلَّعَجَّ فِةَقْدَّصَلَّ رَمَّتْ نَم
رُيَّبُّ نَلَّاقُ فِ، هِيفُ يَف
لَّاقُ مُمُّثْ، أَعَرْطِيَل «خُكْ خُكْ»
لُكُّ أُنَّ أَلَّ أَنْ تَرَعَّ شِ أَمَّأُ
يَنَّاخِيَّ شِلَّأُ هَاوَرُ. «ةَقْدَّصَلَّ لَا
أَلَّ أَنْ تَمَّلَّعَ أَمَّأُ» يُمُّ لُسُّ مَلَّو

«عَقَدُوا لَنَا أَنْ لَا نَلْحَقَ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Ҳасан ибн Али розияллоҳу анҳу садақанинг хурмосидан бир дона олиб, оғзига солди. Бас, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Қиҳқи!» деб ташлатмоқчи бўлдилар. Сўнгра:

«Биз садақа емаслигимизни сезмаганмидинг?» дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Муслимнинг ривоятида:

«Бизга садақа ҳалол эмаслигини билмабмидинг?!» дедилар», дейилган.

فِي غَضِّ دَانَ سَابِءَ جَامِ نُبَالٍ وَ
لُقَعِ آلِ «رَذِي بَأْثِي دَحْ نَم
فَكَرُّكَ عَرَوِ آلِ وَرِي بَدَّتْ لَكَ
«قُلْ لَخَلَا نَسُحَكَ بَسَحِ آلِ وَ».

Ибн Можа зайф санад ила Абу Зарр розияллоҳу анҳудан ривоят қилган узун ҳадисда шундай дейилади:

«Тадбирга ўхшаш ақл йўқ. Ўзини тийишга ўхшаш парҳезкорлик йўқ. Ҳусни хулқчалик ҳасаб йўқ».

Имом Аҳмад «Зухд»да Муҳаммад ибн Сийриндан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳудан бошқа одамнинг еган таомини ўзини мажбурлаб қусиб юборганини билмайман. Унга бир таом келтирилган эди, ундан еди. Кейин унга:

«Буни Ибн Нуъмон олиб келган эди», дейилди.

«Менга Ибн Нуъмоннинг коҳинликдан топганини егиздингизми!?» деди-да, ўзини мажбурлаб қусиб юборди».

Абу Нуъайм «**Ҳуля**»да Зайд ибн Арқам розияллоҳу анҳудан ривоят қилади:

«Абу Бакр Сиддиқ розияллоҳу анҳунинг бир қули бўлиб, у ишлаб, бир нарсалар топиб келар эди. Бир кеча у таом олиб келди. У киши ундан бир луқма тановул қилди. Қул унга:

«Сенга нима бўлди? Ҳар кеча мендан сўрар эдинг. Бу кеча сўрамадинг?» деди.

«Бунга мени очлик мажбур қилди. Буни қаердан топдинг?» деди у.

«Жоҳилият пайтида бир қавмнинг олдидан ўтиб, уларга дам солган эдим. Ўшанда улар менга бирор нарса беришни ваъда қилишган эди. Бугун уларнинг олдидан ўтиб кетаётсам, тўй бўлаётган экан, ўша ваъда қилган нарсаларини беришди», деди қул.

Абу Бакр: «Мени ҳалок қилай дебсан-ку!» деди ва қўлини ҳалқумига тиқиб, қусишга урина бошлади. У нарса чиқмай туриб олди. Унга:

«Бу нарса фақат сув билан чиқади», дейилди. У бир жомда сув опкелтирди-да, ундан ичиб, қусишга уринди. Охири у нарсани чиқариб ташлади. Шунда унга:

«Аллоҳ раҳмингни есин, бир луқмани деб шунчалик қиласанми?!» дейилди. У эса:

«Агар бу жоним билан қўшилиб чиқадиган бўлганда ҳам, албатта чиқарар эдим. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Ҳаромдан ўсган ҳар бир жасадга олов ҳақлидир», деганларини эшитганман. Ушбу луқмадан жасадимда бирор ўсиш бўлиб қолмасин деб қўрқдим», деди.

Руҳий тарбия» китобининг 2-жузи асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2021 йил 14 апрелдаги 03-07/2439-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.